

Lachende, hoopvolle gezichtjes: wij verwelkomen onze nieuwste leerlingen op de Sint-Antoniusschool.

Deuren open voor nieuwe leerlingen

Na de zomervakantie zijn de klaslokalen hier eens te meer tot leven gekomen, gevuld met het gelach en de energie van kinderen die popelen om te leren.

Midden augustus liep de inschrijvingsperiode af, waarin we 246 nieuwe leerlingen in Dugawar, 172 in Rahrai en 185 in Jadwar registreerden.

Hoewel de Sint-Antoniusscholen voor elke leerling slechts een zeer lage bijdrage vragen om kwaliteitsonderwijs ook voor arme gezinnen betaalbaar te maken, reageert het project in Rahrai traag op veranderingen. Onze veldwerkers blijven de leden van lokale zelfhulpgroepen aanmoedigen om hun kinderen — zowel meisjes als jongens — naar school te sturen. In sommige gevallen voorzien we sponsoring en bijzondere steun voor meisjes uit de allerarmste gezinnen.

De Indiase *Right to Education Act* is een overheidsprogramma ter bevordering van schoolbezoek door kinderen uit economisch en sociaal achtergestelde gezinnen. Binnen dit systeem kunnen kinderen uit de lagere lagen van de samenleving worden ingeschreven met steun van de overheid. Helaas zijn veel arme gezinnen zich niet bewust van deze mogelijkheid, terwijl meer bevoorrechte gezinnen er

soms misbruik van maken om gratis onderwijs te krijgen voor hun kinderen. Om dit te verhelpen identificeren onze maatschappelijk werkers zelf kansarme gezinnen uit de omliggende dorpen en begeleiden hun aanvraag voor deze overheidssteun. Dankzij dit initiatief betaalt de overheid een deel van het schoolgeld rechtstreeks aan de school, terwijl ouders beperkte financiële steun ontvangen voor boeken

Kavita's ouders zijn dolgelukkig nu ze vol hoop en trots hun dochter elke dag naar Sint-Antoniusschool kunnen sturen.

en andere behoeften. In *Rahrai* hebben we al een paar kinderen via dit programma ingeschreven. Door de zwaksten te ondersteunen en kinderen uit de laagste sociale klassen prioriteit te geven, willen we niet alleen individuen opleiden, maar ook het dorpsleven als geheel transformeren.

Kavita ging in juli 2025 voor het eerst naar school, in de *Sint-Antoniusschool* in *Rahrai*. Sindsdien komt ze elke ochtend blij en op tijd opdagen, één en al leergierigheid. Ze is slim en nieuwsgierig, een leerling die nu al de vreugde van het ontdekken weerspiegelt die onderwijs met zich meebrengt.

Kavita is de tweede van vier dochters, waarvan de jongste een pasgeborene is. Haar moeder, een actief lid van een zelfhulpgroep, helpt haar man de eindjes aan elkaar te knopen door haar deelname aan activiteiten van de zelfhulpgroep. Haar vader is een ongeschoolde arbeider die zijn best doet om het gezin te onderhouden. Het gezin bezit een klein stukje land, maar dat staat nog steeds op naam van de grootvader, zodat *Kavita's* vader er nauwelijks profijt van heeft.

Toen *Kavita* vijf jaar werd, was haar moeder vastbesloten haar naar onze school te sturen. Gezien de moeilijke sociaaleconomische situatie van het gezin, accepteerden onze maatschappelijk werkers haar kandidatuur. Conform ons beleid, dat steun beperkt tot één kind per gezin, werd *Kavita* geselecteerd. Dankzij deze kans krijgt zij niet alleen onderwijs, maar kan ze ook de toekomst van haar zussen beïnvloeden door hen te inspireren om haar voorbeeld te volgen.

We verleggen onze focus, weg van *Dugawar*

Twee decennia onderwijs- en ontwikkelingswerk hebben een opmerkelijke transformatie teweeggebracht in ons eerste projectgebied, dat ongeveer 100 dorpen omvat, waaronder *Dugawar*. Vandaag zijn de allereerste leerlingen zelf ouders geworden die hun kinderen naar school brengen. De gezinnen zijn nu kleiner, meestal met slechts twee

Kavita is tevreden in haar klasje, waar ze temidden van haar klasgenootjes leert lezen en schrijven.

kinderen, en bijna alle kinderen gaan naar school. Er zijn veel nieuwe scholen geopend, de vrouwen zijn sterker geworden, de armoede is verminderd en veel gezinnen nemen deel aan onze initiatieven om inkomen te genereren. In *Dugawar* kunnen we echt zeggen dat onze missie vruchten heeft afgeworpen.

Daarom bouwen we het veldwerk in dit project geleidelijk af en richten we onze energie op ons *Rahrai*-project, dat in 2014-2015 werd opgestart. Na tien jaar inspanningen is daar een solide basis gelegd, maar we verwachten nog eens tien intensieve jaren werk nodig te hebben om ook daar een volledige transformatie te bereiken.

De weg is niet vrij van hindernissen. In *Rahrai* vertraagt wijdverspreid alcoholgebruik de sociale vooruitgang en veroorzaakt gezinsproblemen, waaronder een toename van zelfmoorden. Deze uitdaging maakt onze

In de wijde omgeving van *Dugawar* zijn de vrouwen nu de drijvende kracht van de ontwikkeling.

onderwijsmissie des te dringender. Door onderwijs aan te bieden en samen te werken met lokale gemeenschappen bouwen we aan een toekomst waarin gezinnen in waardigheid, stabiliteit en hoop kunnen leven.

Onze senior veldwerker *Jena*, die jarenlang trouw in *Dugawar* heeft gewerkt, coördineert nu onze activiteiten in *Rahrai* en *Jadwar*. In *Rahrai* is het team begonnen met een huis-aan-huisbevraging om kinderen van schoolgaande leeftijd te identificeren en te stimuleren om zich volgend jaar in te schrijven. Stap voor stap boeken ze vooruitgang. Analfabetisme bij volwassenen blijft een grote uitdaging, vooral onder mannen. Veel ouders van onze leerlingen kunnen niet lezen of zelfs geen handtekening zetten. Om dit aan te pakken, organiseren onze veldwerkers alfabetiseringsprogramma's tijdens dorpsbijeenkomsten, zodat volwassenen ten minste hun naam en handtekening leren schrijven. Dit zijn kleine, maar belangrijke stappen richting waardigheid. In *Jadwar* zijn de meeste ouders nog steeds analfabeet, terwijl in *Rahrai* al langzame vooruitgang zichtbaar is. Bemoedigend is dat veel kinderen hun ouders nu thuis onderwijs geven, wat mooi aangeeft hoe onderwijs de hele gemeenschap begint te verheffen.

Nieuwe schooluniformen in de drie Sint-Antoniusscholen

Om de identiteit van elk van onze drie scholen te versterken, hebben we voor elk een apart uniform ingevoerd. Dit geeft kinderen een gevoel van verbondenheid met hun eigen school, terwijl ze toch deel blijven uitmaken van de bredere *Sint-Antoniusschool*-familie. Voor veel

De nieuwe uniformen van *Sint-Antoniusschool* in *Rahrai*.

leerlingen is het dragen van een schooluniform hun eerste ervaring van waardigheid, trots en verbondenheid.

Het gieten van een betonnen dakplaat — een stressvolle dag in Dugawar

In onze vorige nieuwsbrief deelden we nieuws over de bouwwerkzaamheden aan de *Sint-Antoniusschool* in *Dugawar*. Stap voor stap krijgt het gebouw vorm. Na het gieten van een betonnen dakplaat is nu het pleisterwerk in de klaslokalen aan de gang. Zodra de binnenafterwerking klaar is, volgt het buitenpleisterwerk.

Een dakplaat gieten is altijd een delicate taak, vooral tijdens de Indiase moesson. Het proces vereist meer dan 14 uur onafgebroken werk, plus enkele uren voor het uitharden van het cement. Als het binnen die tijdspanne

De nieuwe uniformen van *Sint-Antoniusschool* in *Jadwar*.

Het gieten van de dakplaat is het moeilijkste onderdeel van de bouw, dat zorgvuldige coördinatie vereist van verschillende teams tegelijk.

We zijn nu bezig met de laatste fase van deze werkzaamheden: de afwerking van alle klaslokalen.

zou regenen, zou de hele inspanning verloren gaan en zouden de kostbare bouwmaterialen verspild worden. De tweede fase van het gieten stond gepland voor eind juni, net voor de heropening van de school op 2 juli. Maar omdat de moesson eerder dan verwacht begon, gaven de weersvoorspellingen slechts een kans van 50% op droog weer... te riskant voor zo'n belangrijke stap. Uiteindelijk besloot de aan-

De zware moessonregens en de daaruit voortvloeiende wateroverlast hebben de zijweg beschadigd, die wordt gebruikt door de schoolbussen.

nemer, na veel aarzeling, om op een dag met betere vooruitzichten verder te werken.

Die dag begon onder zware bewolking, en de spanning was groot. Tegen de avond viel er enkele kilometers verderop regen, maar een sterke wind hield onze hemel helder. Er lagen plastic zeilen klaar als bescherming, maar tot ieders opluchting ging de nacht voorbij zonder regen en werd het gieten van de dakplaat succesvol voltooid.

Toch bracht het seizoen ook tegenslagen met zich mee. Een hevige storm ontwortelde verschillende bomen op de *Dugawar*-campus, waaronder teakbomen in de buurt van het hoofdgebouw. Gelukkig viel er geen enkele boom op de klaslokalen of het nieuwe gebouw, maar de zijweg raakte wel ernstig beschadigd.

Volgende bouwfase

Nu het aantal inschrijvingen blijft toenemen, worden de infrastructuurbehoeften dringend. In *Jadwar* worden de klaslokalen momenteel opgedeeld om alle lessen te kunnen geven, maar tegen juli 2026 moeten de nieuwe lokalen klaar zijn. In *Rahrai* is de situatie even nijpend. Het hoofdgebouw zit al vol, en er is een nieuw blok nodig om extra leerlingen te huisvesten. Tegelijkertijd moet het leerkrachtenverblijf, dat al enkele jaren in de wacht staat, zonder verder uitstel worden aangepakt, want adequate huisvesting voor leerkrachten is van vitaal belang voor het waarborgen van kwaliteitsonderwijs.

Op de campus zijn veel boomstammen afgebroken en zijn enkele teakbomen vlakbij de middelbare school ontworteld.